

Nr 334.

Av herrar **Staxäng** och **Janson** i Frändesta, *angående tryggande av landets försörjning med fisknät.*

Den av krigsförhållandena inträffade avspärrningen har för den svenska fiskarbefolkningen medfört åtskilliga svårigheter. Först kan här erinras om den brist på drivmedel, som under en längre tid lagt hinder i vägen för ett fiske i den omfattning, som ur folkförsörjningssynpunkt ansetts önskvärd. Denna svårighet har emellertid till viss del övervunnits såväl genom ökad tilldelning av drivmedel som genom framställningen av tjäroljor, vilka lämpat sig för drift av fiskebåtarnas råoljemotorer.

När väl denna svårighet i viss mån lättats, har emellertid ett annat och allvarligare hinder för fisket uppstått, vilket antagit för såväl vår folkförsörjning som fiskarbefolkningens utkomstmöjligheter besvärliga proportioner.

Den svenska försörjningen med fisknät har under de senaste åren försämrats på grund av handelsavspärrningen. På samma gång har förbrukningen något ökat på grund av minsprängningar etc.

Vad beträffar grova fisknät har tillverkningen därav inom landet, vilken före kriget tillgodosåg endast 40 % av behovet, under kriget ökats, så att vi i stort sett äro självförsörjande. Vad åter beträffar finare fisknät, såsom strömmingsskötar, sill- och makrillnät för havsfiske samt insjönät, har hela det svenska behovet därav tidigare täckts genom import.

Under nuvarande förhållanden har bortfallet av denna import medfört besvärliga konsekvenser. Genom myndigheternas försorg ha nät dels knutits utomlands för svensk räkning, dels under senaste tid till en relativt obetydlig del framställts här i landet genom att några få maskiner importerats.

Det svenska fiskets försörjning med finare nät kommer alltså under tiden fram till ett vapenstillestånd att vara beroende av de utländska fabrikanternas möjligheter att arbeta på de svenska beställningarna. Detta förhållande medför helt naturligt en betydande osäkerhet för fisknätsförsörjningen.

Fiskarbefolkningen har icke kunnat undgå att lägga märke till den brist i vår försörjningsberedskap, som förelegat och till en ingalunda viktig del alltjämt föreligger beträffande fisknät, då omkring $\frac{1}{4}$ av alla fiskefångster sker medelst finare nät. Den otrygghet, som under en längre tid framåt kan väntas bestå beträffande våra handelsförbindelser, gör det även önskvärt, att frågan om landets försörjning med fisknät upptages till behandling.

Det svenska behovet av fisknät av såväl grövre som finare slag skulle i beredskapssyfte kunna tryggas på olika vägar. Det är också en allmän önskan hos fiskarbefolkningen, att denna försörjning tryggas.

Hur denna beredskap möjligen kan skapas, skall här endast diskuteras. Olika utvägar stå nämligen öppna, och det kan icke med bestämdhet sägas vilken av dessa som bör beträdas. Frågan torde därför böra utredas. Här skall endast antydas, att man givetvis kan tänka sig en beredskapslagring av nät i betydande omfattning. En sådan skulle dock icke kunna verkställas förrän efter ett vapenstillestånd. Detta är dock svårare än inom många andra områden, där beredskapslagring med fördel kan användas. Maskstorleken måste nämligen ändras år från år efter den just då förekommande storleken på fisken, vilken kan variera inom relativt vida gränser.

Under sådana förhållanden bör även den andra möjligheten övervägas, nämligen att erforderlig tillverkning även av finare nät sker inom landet. Vi vilja här endast nämna, att tillverkning av dylika nät tydligen kunnat äga rum i såväl Danmark och Finland som Norge, under det att sådana över huvud tidigare icke framställts i Sverige.

Den under kriget uppkomna situationen för fiskarbefolkningen har visat sig vara så allvarlig, att vi anse, att möjligheterna till en förbättring av förhållandena härvidlag skyndsamt böra underkastas en allsidig och förutsättningslös utredning.

Med anledning av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en skyndsamt och allsidig utredning angående möjligheterna att ur beredskapssynpunkt nu och framdeles trygga landets försörjning med fisknät.

Stockholm den 22 januari 1944.

Ernst V. Staxäng.

Stig Janson
i Frändesta.